

главытъ ни; зимѣ нѣговитѣ лучы ся приближвать до насъ по отстрана. Азъ щѣ ви кажѣ двѣ думы за да ви изражѣ туй, а сетиѣ ще го разберете чрѣзъ единѣ примѣръ. Турете си рѣкѣтъ право отъ горѣ на свѣщѣтъ, но недѣйте да ѣ доближвате много близо, защото ще ся изгорите Е, добръ, азъ казвамъ, че рѣката ви ѣ перпендикулярно възъ свѣщѣтъ, сирѣчь право отъ горѣ. Забѣлѣжете, че сте одѣлена да ѣ държите твърдѣ отдалѣчена. Сега, турете си рѣкѣтъ отъ страна на свѣщѣтъ Азъ думамъ, че рѣката ви ѣ глѣда отъ страна, сирѣчь косвенно. Забѣлѣжете обаче, че можете да си доближите рѣкѣтъ много по-близо отъ страна, неголи отъ горѣ: Горещината, която доходи отъ страна до рѣкѣтъ ви, ѣ много по-слаба, отколкото когато ѣ държите отъ горѣ. Ето какъ става зимѣ и лѣте.

ВЪЛКАНА.

По-добръ быхъ обичала да бѣде прѣзъ цѣлѣ годинѣ лѣто; днитѣ сѣ по-голѣми, по-хубави, та ѣ мило челоуѣку да ся разхожда. Що ни трѣбва зимата моѣ ви? прѣзъ туй врѣме нема да расте нищо.

УЧИТЕЛКА.

Но, ако да не бѣше никѣкъ зимата, не щеше да ся роди нищо прѣзъ лѣтото. Богъ тѣй нарѣди свѣта, чеда мои, щото нищо не ѣ неполѣзно; и ако быхъ ся измѣнили нѣщата, които Богъ нарѣди, цѣлѣ свѣтъ щеше да ся изгуби. Не сте ли видвала нѣкогажъ жито, чеда мои?

ВЪЛКАНА.

Да, драга учителко, видвала съмъ.